

Róna János

Ez apám húgának a férje, Róna János. Apám húga, Margit nagynéném 1901-ben született. Ő is polgárit végzett [lásd: polgári iskola], aztán megtanult gyorsírni és gépírni. 1924-ben feleségül ment Róna Jánoshoz, aki később üzlettárs lett a boltunkban. Ő járta a vidéki üzleteket, és ott adta el az árut. Helyes, kedves ember volt, tipikus utazó, akinek mindig jó kedve volt. Nagyon ügyes keze is volt, játékokat csinált nekem. 1925-ben megszületett egyetlen gyerekük, Bandi (Endre), aki a Bocskaiiban érettségizett 1943-ban. Róna János nem élte túl a háborút. Ugyanis a munkaszolgálatból megszökött [lásd: munkaszolgálat (musz)], bujkált, és 1945-ben az ostrom alatt meghalt, egy bomba agyonütötte. Amikor megtudtuk, hogy találat érte a garázst, ahol bujkált, az apámmal és Róna Bandival egy targoncával elmentünk a Kerepesi temetőbe, hogy elhozzuk. Oda hordták a halottakat. Ott feküdtek a hullák egy nyitott sírban, az apám lemászott a sírba, kereste, és észrevette a zokniját. Arról ismerte meg. Hazafelé útközben a Bandi rálépett egy aknára, ami fölrobbant, a Bandi súlyosan megsérült, mi nem.